

Temel Hareket Eğitimi: Oyun, Beceri ve Uyum 8

Serkan Zengin¹

Özet

Hareket eğitimi, çocukların motor becerilerini geliştirmek, beden farkındalıklarını artırmak, koordinasyon ve denge gibi temel hareket yetkinliklerini kazandırmak amacıyla planlanmış sistemli bir eğitim süreci içermektedir. Çocukların fiziksel, bilişsel, duygusal ve sosyal gelişimlerini destekleyen bu programlarda, oyun önemli bir pedagojik araç olarak rol oynamaktadır. Bilindiği üzere oyun, çocukların doğal merakını ve keşfetme isteğini harekete geçirerek hareket becerilerinin kazanılmasını kolaylaştırmakta ve motor deneyimlerin çeşitlenmesine olanak tanımaktadır. Bu kapsamda mevcut bölümde sonuç olarak, temel hareket eğitimi ve oyun temelli öğrenme süreçlerinin çocukların motor, bilişsel, duygusal ve sosyal gelişimlerine katkılar sunduğu ifade edilebilir.

Kavramsal Açıdan Hareket Eğitimi ve Oyun

Hareket eğitimi, bireylere paylaşma, duyumsama, etkili düşünme ve yeterli motor tepkiler kazandırmayı hedefleyen planlı bir eğitim programı olarak tanımlanmaktadır. Bu eğitim programının temel amacı, her çocuğun fiziksel çevresini keşfetmesine, kendi bedeninin farkına varmasına ve hareket kapasitesini geliştirmesine olanak tanımaktır (Özer ve Özer, 2014). Oyun ise hayal gücünü ve dil gelişimini destekleyerek bireyler arası etkileşimi artıran önemli bir araçtır. Çocuğun bedensel kontrolünü geliştirmeye yardımcı olurken, dikkatini yoğunlaştırmasını ve çevresini gözlemleyerek anlamlandırmasını sağlamaktadır. Bunun yanı sıra oyun, çocukların sosyal rolleri tanımasına, çevresindeki olayları anlamlandırmasına ve kuralları kavrayarak mantık yürütme becerilerini geliştirmesine imkân tanımaktadır. Aynı zamanda oyun, çocuğun özgüvenini artırarak keşfetme ve deneme isteğini uyarmaktadır. Çocuğun enerjisini güvenli ve toplumsal olarak kabul edilebilir yollarla dışa vurmasını

1 Doç. Dr. Amasya Üniversitesi, serkan.zengin@amasya.edu.tr, Serkan zengin Amasya üniversitesi orcid 0000-0003-4392-1320

sağlayarak, duygusal ve davranışsal düzenlemeye katkı sunmaktadır (Sünbül, 2010).

Oyun, çocuğun tüm gelişim alanlarını etkileyen, öğrenme süreçlerinde merkezi bir konuma sahip bir araç olarak değerlendirilmektedir. Çocuğun çevresini tanıma, başkalarıyla etkileşim kurma ve sosyalleşme süreçlerinde oyun önemli bir rol üstlenmektedir (Bastık, 2011). Diğer bir ifadeyle, fiziksel aktiviteyi merkeze alan oyun, bireyin sadece motor becerilerini geliştirmekle sınırlı kalmayıp bununla birlikte bilişsel ve sosyal gelişimini de bütüncül bir biçimde geliştirebilmektedir (Türker, 2023). Bu bağlamda oyun, çocuğun bireysel gelişimini desteklemenin yanı sıra aile, öğretmen ve akranlarla olan ilişkilerinin biçimlenmesine de katkıda bulunmaktadır. Çocuklar, kaygılarını, öfkelerini veya içsel çatışmalarını oyun aracılığıyla dışa vurabilmekte, çevresinde karşılaştıkları olumsuz deneyimleri oyun yoluyla anlamlandırmaktadırlar. Ayrıca çocuklar, gerçek hayata yönelik becerileri oyun deneyimleri aracılığıyla pekiştirerek, aileden, arkadaş grubundan veya öğretmenden gözlemledikleri davranışları yeniden üreterek özümsemekte ve beceriye dönüştürmektedirler (Koçyiğit, Tuğluk ve Kök, 2007).

Beceri Öğrenimi

Beceri öğrenimi, bireyin belirli motor veya bilişsel davranışları etkili, hızlı ve doğru biçimde gerçekleştirebilme kapasitesini geliştirdiği bir süreç olarak açıklanabilir. Bu süreç, tekrarlama, gözlem, geribildirim ve deneyim yoluyla gerçekleşir ve bireyin hem performansını hem de adaptif davranışlarını optimize etmesine imkân tanımaktadır (Schmidt ve diğerleri, 2020). Beceri öğrenimi fiziksel hareketlerin kazanılmasının yanı sıra problem çözme, dikkat kontrolü, karar verme ve bilişsel planlama gibi süreçleri de içermektedir.

Motor beceri öğrenimi açısından, çocukluk döneminde edinilen temel hareket becerileri, ileri yaşlarda daha karmaşık motor aktivitelerin ve spor becerilerinin geliştirilmesinde temel oluşturmaktadır (Gallahue, 1996). Bu dönemde kazanılan beceriler, bireyin hareket repertuarını genişletir ve fiziksel çevresine daha etkili uyum sağlamasına katkılar sunmaktadır. Becerilerin öğrenilme süreci, bireyin motor kapasitesine ve mevcut deneyim düzeyine bağlı olarak farklılık göstermektedir. Beceri öğreniminde geribildirim mekanizmaları merkezi bir rol oynamaktadır. Bireyin hareketi sırasında veya sonrasında aldığı geri bildirimler, hataların düzeltilmesini, performansın geliştirilmesini ve öğrenilen bilginin pekişmesini sağlamaktadır (Magill ve Anderson, 2010).

Temel Hareket Evreleri

Beceri öğrenimi, basit bir hareketi başarılı ve kalıcı biçimde gerçekleştirebilme kapasitesinin kazanımı, hem çocukluk dönemindeki motor gelişiminin temeli hem de ileri spor-yetenek gelişiminin girdisini oluşturmaktadır. Bu süreç, hareket eğitimi, spor antrenman programlarının planlanması gibi alanlarda oldukça önemli rol oynamaktadır (Marinelli ve diğerleri, 2018).

Çamlıyer ve Çamlıyer (1997)'e göre temel hareket evreleri Dengeleme Hareketleri Lokomotor Hareketler ve Manipülatif Hareketler olmak üzere üç grupta incelenmektedir.

1. Dengeleme hareketleri, vücudun sabit ya da hareket hâlindeki pozisyonlarını koruma ve kontrol etme becerilerini kapsamaktadır. Bu hareketler, özellikle durma, tek ayak üzerinde durma veya çeşitli pozisyonlarda denge sağlama gibi etkinlikleri içermektedir.

2. Lokomotor hareketler, bir noktadan başka bir noktaya hareketi sağlayan hareketleri ifade etmektedir. Koşma, yürüyüş, sıçrama, tırmanma, sürünme ve kayma gibi hareketler bu kategoriye girmektedir. Bu hareketler, çocuğun çevresini keşfetmesine ve hareket becerilerini koordineli bir şekilde geliştirmesine katkılar sunmaktadır.

3. Manipülatif hareketler, vücudun belirli parçalarını veya nesneleri kontrol etme yeteneği ile ilgilidir. Topu atma, yakalama, fırlatma, tutma, tekmeleme gibi hareketler manipülatif becerilerin temel örnekleridir. Bu hareketler, el-göz koordinasyonunun gelişimi ve nesne kontrol yeteneğinin kazanılması açısından önem taşımaktadır.

Temel Hareket Eğitiminin Amaçları ve İlkeleri

Temel hareket eğitimi, çocukların fiziksel, bilişsel ve sosyal-duygusal gelişimlerini desteklemeyi hedefleyen sistemli bir eğitim sürecidir. Bu eğitimin temel amaçları arasında; çocukların motor becerilerini geliştirmek, bedensel farkındalıklarını artırmak, fiziksel uygunluklarını güçlendirmek ve yaşam boyu fiziksel etkinliklere katılım yeteneklerini desteklemek bulunmaktadır (Kırıcı, 2008; Özer ve Özer, 2002). Ayrıca, çocukların öz güven, sorumluluk duygusu, iş birliği, iletişim ve problem çözme becerilerini geliştirmek de hareket eğitiminin pedagojik hedefleri arasında yer almaktadır (Çamlıyer ve Çamlıyer, 1997).

Temel hareket eğitiminin uygulanmasında benimsenen ilkeler, programın etkinliğini doğrudan etkilemektedir. Bu ilkeler şunları kapsamaktadır:

Gelişimsel Uygunluk İlkesi: Etkinlikler, çocukların yaş ve hazırbulunuşluk düzeyine uygun olarak tasarlanmalıdır. Bu yaklaşım, çocukların kendilerini başarılı hissetmelerini ve öğrenme motivasyonlarını artırır (Nalbant, 2020).

Basitten Karmaşığa ve Kolaydan Zora İlkesi: Hareket becerileri, öğrenme sürecinde adım adım ve kademeli olarak geliştirilmelidir. Bu, çocukların becerileri güvenli ve kontrollü bir şekilde kazanmasını sağlamaktadır (Bakhtiar, 2014).

Bütünlük ve Süreklilik İlkesi: Programlar, çocukların motor, bilişsel ve sosyal gelişimlerini bütüncül biçimde desteklemeli ve sürekliliği olan uygulamalarla pekiştirilmelidir (Gabbard, 2008).

Oyun ve Etkileşim Odaklılık İlkesi: Çocukların doğal öğrenme alanı olan oyun, temel hareket eğitimi sürecinde pedagojik olarak kullanılmalı; hareketler, oyun temelli aktivitelerle desteklenmelidir (Aminikhah ve Daneshmandi, 2023).

Motivasyon ve Katılım İlkesi: Programlar, çocukların içsel motivasyonunu artıracak şekilde tasarlanmalı ve katılımın sürekliliğini sağlamalıdır. Bu, öğrenme deneyiminin hem keyifli hem de etkili olmasını desteklemektedir (Mo, Saibon, Li, Li ve He, 2024).

Hareket Eğitimi ve Spor

Hareket eğitimi, çocukların fiziksel, bilişsel, sosyal ve duygusal gelişimlerini bütüncül biçimde destekleyen çok boyutlu bir eğitim yaklaşımı olarak tanımlanmaktadır. Bu disiplin, bireylere paylaşmayı, duygularını ifade etmeyi, kişisel amaçlar ve hedefler belirlemeyi, aynı zamanda bağımsız hareket etme yetisini geliştirmeyi sağlayacak ortamlar sunar. Hareket eğitimi, çocukların günlük yaşamlarında aktif rol almalarını, fiziksel uygunluklarını artırmalarını ve bedensel farkındalıklarını güçlendirmelerini amaçlamaktadır (Tüfekçioğlu, 2003). Bu eğitim süreci, çocukların motor becerilerini geliştirmekle sınırlı kalmayıp, aynı zamanda psiko-motor ve sosyal becerilerin kazanılmasına da olanak tanımaktadır. Çocuklar, planlı hareket eğitimi etkinlikleri aracılığıyla stresten uzaklaşır, paylaşım ve iş birliği becerilerini deneyimler ve problem çözme yeteneklerini geliştirmektedir. Ayrıca, hareket eğitimi programları, çocukların bedenini tanımasını, kapasitesini kullanmasını, koordinasyon yeteneklerini artırmasını, kuvvet ve dayanıklılık gibi fiziksel yeterliliklerini geliştirmesini desteklemektedir (Özer ve Özer 2000).

Hareket eğitimi programlarının planlanmasında çocukların yaş ve gelişimsel özelliklerinin dikkate alınması, eğitimde etkinliğin sağlanması açısından kritik bir öneme sahiptir. Programlar, çocuğun motor becerilerinin sistematik olarak

geliştirilmesini sağlayacak şekilde yapılandırılmalı, temel hareket becerilerinden başlayarak özelleşmiş ve sportif becerilerin kazanımına kadar kademeli bir ilerleme sunulmalıdır (Gallahue ve Cleland-Donnelly, 2003; Pangrazi, 2006). Oyun temelli etkinlikler, çocuklara bedensel farkındalık kazandırmanın yanı sıra dikkat toplama, problem çözme ve sosyal etkileşim becerilerini de geliştirir. Çocuklar oyun yoluyla çevresel uyaranları keşfeder, hareket kapasitelerini sınar ve motor repertuarlarını gelişimsel bir doğrultuda genişletmektedir. Bu süreç, çocukların sadece fiziksel değil bilişsel ve duygusal gelişimlerini de desteklemektedir (Bakhtiar, 2014; Aminikhah ve Daneshmandi, 2024).

Temel Hareket Becerilerinde Motor Gelişim Dönemleri

Motor gelişim, bireyin vücudunu kontrol etme, kas koordinasyonunu sağlama ve hareketlerini amaçlı bir şekilde organize etme sürecini kapsamaktadır. Bu gelişim, temel hareket becerilerinin kazanılmasıyla doğrudan ilişkilidir. Temel hareket becerileri, çocukların yaşam boyu fiziksel aktivitelere katılımını destekleyen dinamik ve statik motor yetenekleri içermektedir. Bu beceriler; koşma, sıçrama, tırmanma, yakalama, atma, takla atma ve denge sağlama gibi çeşitli hareketleri kapsamaktadır. Çocukların hem günlük yaşam hem de spor etkinliklerinde etkin bir şekilde yer alabilmelerine temel oluşturmaktadır.

Çocuklarda motor beceri gelişimi, yaşa ve gelişimsel döneme bağlı olarak evreler hâlinde ilerlemektedir. 2–7 yaşları arasındaki temel hareket dönemi, ilkel hareket becerilerinin yerini alır ve çevresel faktörler ile eğitimsel fırsatlar bu süreçte kritik rol oynamaktadır. Çocuğun bulunduğu çevre, sunulan fiziksel imkanlar, cesaretlendirme ve sosyal etkileşimler, motor becerilerin kontrollü ve uyumlu biçimde gelişmesine katkı sağlamaktadır. Özellikle oyun temelli ve yapılandırılmış hareket eğitim programları, çocukların hareket repertuarını genişletirken, onların bilişsel, sosyal ve duygusal gelişimlerini de desteklemektedir.

Hareket eğitimi programları, temel motor becerilerin kazanımını sağlamakla kalmayıp, çocukların etkinliklerden hoşlanmalarını, grup içi uyum ve iş birliği becerilerini geliştirmelerini de mümkün kılmaktadır. Kazanılan motor beceriler, çocukların serbest zamanlarını etkin değerlendirmesine ve fiziksel aktiviteleri yaşam tarzı hâline getirmelerine imkân tanımaktadır. Bunun yanı sıra, motor becerilerin erken yaşta kazanılması, ileriki yaşlarda sportif ve fiziksel etkinliklerde performansın artmasını ve daha karmaşık hareketlerin öğrenilmesini kolaylaştırmaktadır (Gallahue ve Donnelly, 2003; Pangrazi, 2006).

Oyunla Hareket Eğitimi ve Beceri Öğrenimi

Oyun, çocukların yeni bilgileri eğlenerek öğrenmesini destekleyen etkili bir öğrenme materyali olarak değerlendirilmektedir (Onyango, Zuilkowski, Kitsao-Wekulo, Nkumbula, Utzinger ve Fink, 2021). Bunun yanı sıra oyun, temel hareket becerilerinin kazanılmasında kritik bir rol üstlenmektedir (Castañer, Camerino, Landry ve Pares, 2016). Temel hareket becerileri, özellikle erken çocukluk döneminde kazanıldığında, ilerleyen yaşlarda spora katılım ve fiziksel aktivite alışkanlıklarının oluşması için sağlam bir temel oluşturmaktadır (O'Hagan, Began, Peers, Belton, O'Connor ve Issartel, 2022). Bu nedenle, çocuklara bu becerilerin kazandırılması, iyi planlanmış ve sistematik olarak tasarlanmış eğitim süreçlerini gerektirmektedir (Jefferson-Buchanan, 2022).

Spor eğitiminin temeli olarak kabul edilen temel hareket becerileri, hareket eğitimi etkinlikleri aracılığıyla geliştirilir. Hareket eğitimi, hareketin keşfi ve üretilmesi süreci olarak tanımlanmakta; motor becerilerin gelişimi için kullanılan sistemli eğitim araçlarını kapsamaktadır (Özer ve Özer, 2000; Kırıcı, 2008). Bunun yanında hareket eğitimi, paylaşma, hissetme ve etkili düşünme gibi sosyal ve bilişsel becerilerin kazanılmasını da amaçlayan planlı programları içermektedir (Yamaner ve Çalbıyık, 2021). Bu süreçte oyun, çocuk için doğal bir öğrenme ortamı olarak işlev görmek ve çeşitli hareket deneyimleri aracılığıyla motor becerilerin gelişimini desteklemektedir (Bakhtiar, 2014; Aminikhah ve Daneshmandi, 2024). Özellikle okul öncesi dönemde oyun ve öğrenme birbirinden ayrılmaz bir bütün oluşturur; dersin bitmesi öğrenmenin sona erdiği anlamına gelmemektedir (Pramling, 2012). Oyun ve öğrenme arasındaki bu güçlü ilişki, Kanada'daki anaokulu müfredat politikalarını da etkileyerek, oyun temelli öğrenme uygulamalarını zorunlu hâle getirmiştir (Ontario Eğitim Bakanlığı, 2016). Alanyazında, oyun ve oyun temelli öğrenme kavramlarının birbirinin yerine kullanılmasının nedeni de bu yakın ilişkiye dayanmaktadır (Pyle ve Danniels, 2017).

Oyun, çocuk merkezli bir yaklaşım olarak tanımlanırken (Weisberg, Hirsh-Pasek ve Golinkoff, 2013), oyun temelli öğrenme, oyunun eğitimdeki rolünü açıklamak için kullanılan bir kavramdır. Oyun temelli öğrenme, yetişkin rehberliğinde belirli öğrenme hedeflerine ulaşmayı sağlayan, eğlenceli ve çocuk yönlendirmeli etkinlikleri içeren bir öğretim yaklaşımı olarak ifade edilmektedir (Weisberg ve diğerleri, 2013). Pyle ve Danniels (2017) bu yaklaşımı üç boyutta ele almıştır: çocuk yönlendirmeli oyun, işbirlikli oyun ve öğretmen rehberliğinde yapılandırılmış oyun. Çocuk yönlendirmeli oyun, çocuğun özerk şekilde başlattığı ve kuralları kendi belirlediği oyunları kapsarken; işbirlikli oyun, öğretmenin minimal müdahaleleriyle çocuğun oyununa eşlik edilmesini

icermektedir. Öğretmen yönlendirmeli oyun ise belirli öğrenme çıktılarına odaklanarak yapılandırılmış etkinlikleri ifade etmektedir.

Temel Hareket Eğitimi: Oyun, Beceri ve Uyum

Temel hareket eğitimi, çocukların motor becerilerini sistematik olarak geliştirmeyi hedefleyen, planlı ve yapılandırılmış bir eğitim yaklaşımı olarak ifade edilebilir. Bu beceriler arasında koşma, sıçrama, denge sağlama, yakalama ve atma gibi hareketler yer almakta olup, çocukların fiziksel kapasitesini artırmanın yanı sıra yaşam boyu aktif olma potansiyelini de şekillendirmektedir (Gallahue ve Cleland-Donnelly, 2003; Pangrazi, 2006).

Oyun, temel hareket eğitiminin merkezinde yer alan en etkili araçlardan biridir. Çocuklar oyun aracılığıyla motor becerilerini geliştirirken, aynı zamanda bilişsel ve sosyal yetilerini de ilerletmektedirler. Yapılan araştırmalar, oyun temelli fiziksel etkinliklerin çocuklarda denge, nesne kontrolü ve koordinasyon gibi temel hareket becerilerini anlamlı biçimde artırdığını göstermektedir (Castañer, Camerino, Landry ve Pares, 2016; Onyango ve diğerleri, 2021). Oyun, çocukların çevresel uyaranları keşfetmesine, bedensel kapasitelerini sınamasına ve grup içinde uyumlu bir şekilde etkileşim kurmasına fırsat tanır (Bakhtiar, 2014; Aminikhah ve Daneshmandi, 2024).

Omurga rahatsızlıkları, genellikle kronik kas-iskelet ağrısı biçiminde kendini göstermektedir (Akyol ve diğerleri, 2025). Bu tür rahatsızlıkların önlenmesi ve yönetiminde egzersiz uygulamalarının önemi büyüktür; zira fiziksel performansın geliştirilmesi, fonksiyonel kapasitenin artırılması ve sportif etkinliğin sürdürülmesinde önemli bir rol üstlenmektedir (Can ve diğerleri, 2016, 2019; Duran ve diğerleri, 2023). Söz konusu etkiler, özellikle çocukluk ve ergenlik dönemlerinde kazanılan temel motor beceriler aracılığıyla daha kalıcı ve sürdürülebilir bir nitelik kazanmaktadır. Bu bağlamda, düzenli ve doğru biçimde uygulanan egzersiz programlarının hem mevcut kas-iskelet sağlığının korunmasında hem de gelecekte olası rahatsızlıkların önlenmesinde kritik bir araç olduğu söylenebilir. Motor becerilerin erken yaşta kazandırılması, ileriki yaşlarda spora katılım ve yaşam boyu fiziksel aktivite alışkanlıklarının temelini oluşturmaktadır (O'Hagan ve diğerleri, 2022). Bu nedenle hareket eğitimi programlarının, çocukların gelişim düzeylerine uygun, planlı ve yapılandırılmış biçimde tasarlanması büyük önem taşımaktadır (Jefferson-Buchanan, 2022). Sistemli programlar yalnızca motor becerileri geliştirmekle kalmaz; paylaşma, etkili düşünme, problem çözme ve kendine güven gibi psikososyal yetilerin gelişimine de katkı sağlamaktadır (Yamaner ve Çalbıyık, 2021).

Temel hareket becerilerinin kazanımı, çocukların bilişsel, duygusal ve sosyal uyumunu da desteklemektedir. Düzenli olarak yürütülen oyun temelli hareket

eğitimi programları, çocukların grup içinde iş birliği yapmasını, kurallara uymasını, paylaşımcı davranışlar sergilemesini ve öz-denetim becerilerini geliştirmesini sağlamaktadır (Pramling, 2012). Bu süreçte öğretmenin rehberliği ve ortamın düzenlenmesi, çocukların hem fiziksel hem de psikososyal kazanımlarını maksimize etmektedir (Weisberg, Hirsh-Pasek ve Golinkoff, 2013).

SONUÇ

Mevcut bölüm kapsamında sonuç olarak, temel hareket eğitimi ve oyun temelli öğrenme süreçlerinin çocukların motor, bilişsel, duygusal ve sosyal gelişimlerini destekleyen bütüncül bir yaklaşım sunduğu ifade edilebilir. Oyun, çocukların doğal meraklarını ve keşfetme isteklerini harekete geçirerek motor becerilerin kazanımını kolaylaştırmakta, temel hareket becerilerinin gelişimi için gerekli ortamı sağlamaktadır. Oyun temelli hareket eğitimi, yapılandırılmış ve planlı uygulamalarla birleştğinde, çocukların problem çözme, iş birliği, özgüven ve psiko-sosyal yetkinliklerini güçlendirmektedir. Bu kapsamda oyun temelli hareket eğitimi, çocukların genel gelişim süreçlerine anlamlı katkılar sunduğu ifade edilebilir.

Kaynakça

- Akyol, G., Agralı Ermiş, S., Güler, Ö., Karakulak, İ., Arslanoğlu, C., Satıcı, A. ve Küçük, H. (2025). Mental and physical outcomes of yoga participation in women with spinal disorders: a qualitative study. *Frontiers in Public Health*, 13, 1685627.
- Aminikhah, B. ve Daneshmandi, H. (2024). The effect of six weeks corrective virtual game on balance and orientation in children with autism: A randomized controlled study. *Journal for Research in Sport Rehabilitation*, 11(22), 47–59.
- Bakhtiar, S. (2014). Strateji pembelajaran, lokasi sekolah, dan kemampuan gerak dasar siswa sekolah dasar. *Jurnal Ilmu Pendidikan Universitas Negeri Malang*, 20(2), 107–124.
- Bastık, C. (2011). *Bireysel, ikili ve takım sporlarında müsabakalara katılan 10 yaş grubu sporcuların TGMD-II testine göre temel motor özelliklerinin araştırılması* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Dumlupınar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kütahya.
- Can, I., Bayrakdaroglu, S. ve Duran, H. (2019). Comparison of velocity and power parameters during bench throw and loaded-squat jump movements according to some sport branches. *Sport & Health-International Journal of Sport & Health*, 6.
- Can, İ., Duran, H. ve Songün, Y. (2016). Antrenmanlı sporcularda bir tekrarlı maksimal kuvvet ve bazı performans parametreleri arasındaki ilişkinin araştırılması. *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 10(3), 338-350.
- Castañer, M., Camerino, O., Landry, P. ve Pares, N. (2016). Quality of physical activity of children in exergames: Sequential body movement analysis and its implications for interaction design. *International Journal of Human-Computer Studies*, 96, 67–78.
- Çamlıyer, H. ve Çamlıyer, H. (1997). *Eğitim bütünlüğü içinde çocuk hareket eğitimi ve oyun* (4. Baskı). Manisa: Kişisel Yayınları.
- Duran, H., Can, İ., Kızılet, A., Ceylan, H. İ. ve Bayrakdaroglu, S. (2023). Comparing the Impact of Traditional Strength Training and Power Interval Training on Velocity Parameters During Loaded-Squat Jump Exercise. *Spor Eğitim Dergisi*, 7(2), 86-96.
- Gabbard, C. (2008). *Lifelong motor development* (5th ed.). San Francisco, CA: Pearson.
- Gallahue, D. L. (1996). *Developmental physical education for today's children* (3rd ed.). Madison: Brown and Benchmark Publishers.
- Gallahue, D. L. ve Cleland-Donnelly, F. (2003). *Developmental physical education for today's children* (4th ed.). Champaign, IL: Human Kinetics.

- Jefferson-Buchanan, R. (2022). Teaching fundamental movement skills through playbased pedagogy. *Journal of Physical Education, Recreation & Dance*, 93(8), 28–33.
- Kırıcı, H. M. (2008). *Okul öncesi eğitim kurumlarındaki 4-6 yaş grubu çocuklarda 8 haftalık hareket eğitiminin motor performanslarına etkisi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Muğla Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Muğla.
- Koçyiğit, S., Tuğluk, M. N. ve Kök, M. (2007). Çocuğun gelişim sürecinde eğitsel bir etkinlik olarak oyun. *Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 16, 324–342.
- Magill, R. ve Anderson, D. I. (2010). *Motor learning and control*. New York: McGraw-Hill Publishing.
- Marinelli, L., Quartarone, A., Hallett, M., Frazzitta, G. ve Ghilardi, M. F. (2017). The many facets of motor learning and their relevance for Parkinson's disease. *Clinical Neurophysiology*, 128(7), 1127–1141. <https://doi.org/10.1016/j.clinph.2017.03.042>
- Mo, W., Saibon, J. B., Li, Y., Li, J. ve He, Y. (2024). Effects of game-based physical education program on enjoyment in children and adolescents: A systematic review and meta-analysis. *BMC Public Health*, 24(1), 517.
- Nalbant, Ö. (2020). *Çocuk, oyun ve hareket eğitimi*. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- O'Hagan, A. D., Behan, S., Peers, C., Belton, S., O'Connor, N. ve Issartel, J. (2022). Do our movement skills impact our cognitive skills? Exploring the relationship between cognitive function and fundamental movement skills in primary school children. *Journal of Science and Medicine in Sport*, 25(11), 871–877.
- Onyango, S., Zuilkowski, S. S., Kitsao-Wekulo, P., Nkumbula, N., Utzinger, J. ve Fink, G. (2021). Relative importance of early childhood development domains for schooling progression: Longitudinal evidence from the Zambia Early Childhood Development Project. *International Journal of Educational Development*, 85, 102445.
- Özbar, N. (2007). *Hareket eğitimi programının 4-6 yaş grubu çocuklarda motor beceri ve vücut kompozisyonu üzerine etkisinin incelenmesi* (Yayımlanmamış doktora tezi). Marmara Üniversitesi, Türkiye.
- Özer, D. ve Özer, K. (2002). *Çocuklarda motor gelişim* (Geliştirilmiş 2. Baskı). Ankara: Nobel Yayın Evi.
- Özer, D. ve Özer, K. (2014). *Çocuklarda motor gelişim*. İstanbul: Kazancı Kitap Ticaret A.Ş.
- Pangrazi, R. (2006). *Dynamic physical education for elementary school children*. Benjamin Cummings.
- Pramling, I. (2012). *Learning to learn: A study of Swedish preschool children*. Springer Science & Business Media.

- Pyle, A. ve Danniels, E. (2017). A continuum of play-based learning: The role of the teacher in play-based pedagogy and the fear of hijacking play. *Early Education and Development*, 28(3), 274–289.
- Schmidt, R. A. ve Lee, T. D. (2019). *Motor control and learning: A behavioral emphasis* (6th ed.). Human Kinetics.
- Schmidt, R. A., Lee, T. D., Winstein, C., Wulf, G. ve Zelaznik, H. N. (2018). *Motor control and learning: A behavioral emphasis*. Human Kinetics.
- Sünbül, A. M. (2010). *Öğretim ilke ve yöntemleri* (4. Baskı). Konya: Eğitim Kitabevi.
- Tüfekçioğlu, U. (2003). *Çocuklarda hareket, oyun gelişimi ve öğretimi*. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları.
- Türker, Ü. (2023). *Motor beceri ve koordinasyonda kavramlar, sınıflamalar ve testler*: İstanbul: Kuramdan Uygulamaya Sportif Performans, 45-64.
- Weisberg, D. S., Hirsh-Pasek, K. ve Golinkoff, R. M. (2013). Guided play: Where curricular goals meet a playful pedagogy. *Mind, Brain, and Education*, 7(2), 104–112.
- Yamaner, F. ve Çalbıyık, M. (Eds.). (2021). *Çocuklarda motor gelişim ve oyun* (2. bs.). Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık